Dosarul nr. 2-1074/2025
Nr. electronic 2-25142951-09-2-08102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 10 februarie 2026, oraşul Sîngerei
Hotărârea integrală întocmită la 16 martie 2026

Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei
Instanţa de judecată în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Cristina Saracuța

examinând în şedinţă publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Pascari împotriva lui Nicolai Pascari, intervenient accesoriu, Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată-

a c o n s t a t a t:

La 08 octombrie 2025, Veronica Pascari a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Pascari, intervenient accesoriu, Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că a înregistrat căsătoria cu Nicolai Pascari la data de *****, la Primăria Alexăndreni, raionul Sîngerei, căsătoria fiind înscrisă în registrul actelor de stare civilă sub numărul *****.

A mai relatat că, în timpul căsătoriei s-au născut doi copii, care la moment sunt minori, Pascari *****, născut la ***** şi Pascari *****, născută la *****.

De asemenea, a relatat că viața în comun cu pârâtul a eşuat, deseori nu găseau soluții comune și se certau de la nimicuri, iar starea de stres a influențat negativ asupra sănătății lor și a educației copiilor. Mai mult, caracterul soțului, certurile zilnice şi faptul că ultimul este agresiv şi violent fac ca căsătoria lor să fie imposibilă de păstrat.

În consecință, incompatibilitatea caracterelor şi viziunile contrare asupra modului şi principiilor de convețuire în contextual atmosferei create au condus-o la convigerea fermă privind imposibilitatea păstrării familiei.

Totodată, reclamanta a specificat că anterior, a avut mai multe încercări de a păstra familia, însă nu au găsi soluții şi consideră că pentru viitorul lor, ar fi mai bine desfacerea căsătoriei şi continuarea vieții separat, mai ales că din sursele unor rude comune, pârâtul deja se află de mult timp într-o altă relație.

Având în vedere aceste circumstanțe, solicită instanței să nu acorde termen de conciliere, or, la încercările ei de a salva familia nu au avut rezultate positive, din acest motiv, solicită instanței de judecată desfacerea căsătoriei.

Cu referire la capătul de cerere privind stabilirea domiciliului copiilor minori, consideră că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit cu ea, având în vedere că copii au locuit permanent cu ea și sunt în relații mult mai strânse cu ea, deoarece anume ea este aceea care le acordă grija şi suportul necesar, iar în susținerea faptului că interesul copiilor impune stabilirea domiciliului cu mama, invocă prevederile art. 63 din Codul familiei și art. 3 alin. (1) și art. 9 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989.

În continuare menționează că, tatăl copiilor **Nicolai Pascari** fiind o persoană indiferentă și agresivă, în repetate rânduri a fost agresată fizic în fața copiilor, iar în familie persista frecvent certuri, generate din motive neîntemeiate de către tată, fapt ce s-a demonstat că comportamentul său influențează negativ dezvoltarea psihică a copiilor. Un astfel de comportament prejudiciază interesele minorilor și le afectează starea psihologică, constituind un risc major pentru dezvoltarea lor viitoare, atât fizică, cât și psihică, având în vedere existența cazurilor de violență exercitată asupra ei.

Relatează că, este caracterizată drept o mamă exemplară, care contribuie la o dezvoltare psiho-emoțională favorabilă a copiilor săi, iar aceasta pune pe prim plan educația copiilor și crearea unui climat psihologic stabil și favorabil, asigurând toate condițiile materiale necesare. Având în vedere vârsta școlară a copiilor, aceștia necesită îngrijirea, educația, protecția și afecțiunea permanentă din partea mamei.

Afirmă că, este angajată în câmpul muncii, având venituri modeste, însă reușește să asigure copiilor un mediu de trai decent, astfel veniturile realizate de ea sunt direcționate în totalitate pentru asigurarea unui trai decent copiilor și pentru o educație corespunzătoare. Cheltuielile necesare pentru creșterea copiilor sunt considerabile, incluzând îmbrăcăminte, încălțăminte, alimentație, rechizite școlare și activități extrașcolare. Pentru a face față acestor necesități, bunicii din partea mamei contribuie, de asemenea, cu sprijin financiar, astfel încât necesitățile copiilor să fie acoperite în întregime.

Indică că, tatăl copiilor nu manifestă interes față de dezvoltarea și educația acestora, nu oferă grija necesară copiilor minori, nu a pregătit niciodată hrana pentru ei, nu i-a însoțit la grădiniță sau la școală și nu s-a ocupat de alte activități cotidiene precum cumpărăturile sau alte necesități ale copiilor.

Mai mult decât atât, tatăl copiilor este plecat peste hotare, în Federația Rusă, din data de 17 martie 2019. Înainte de plecare, familia avea un credit bancar în valoare aproximativă de 85 000 lei, care ulterior a fost achitat integral de către ea până în luna ianuarie 2025. Tatăl a contribuit doar cu suma de 1 200 lei în anul 2019, fără alte contribuții ulterioare, nici pentru achitarea creditului, nici pentru întreținerea copiilor.

Prin urmare, în interesul superior al copiilor, consideră oportună stabilirea domiciliului acestora împreună cu ea, or, anume ea s-a ocupat permanent de îngrijirea, educația și bunăstarea lor.

În ceea ce ține de capătul de cerere privind stabilirea pensiei de întreținere pentru copiii minori, invocă prevederile art. Art. 74, 75 și 76 din Codul familiei.

Susține că, tatăl copiilor de o perioadă lungă de timp este plecat peste hotare, respectiv pe teritoriul RM la moment nu este angajat în cîmpul muncii, de aceea consideră că suma bănească fixă de 5000 lei, pentru întreținerea copiilor minori este un minim de existență necesar, care oricum va fi insuficient din motiv că copii sunt deja la şcoală şi cheltuielile sunt mari, dar va fi o contribuție binevenită.

La fel, menționează faptul că deja din 2019 nu mai locuiesc împreună cu Nicolai Pascari şi toate cheltuielile ce țin de întreținerea copiilor de atunci şi pînă acum sunt suportate de ea, dar tatăl, benevol să ajute material copiii în achitarea gradiniței, şcolii, cercurilor extraşcolare sau alte necesități, refuză.

În acest sens, invocă că la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copii minori, se va ține cont şi de dispozițiile art. 58 alin.(1) şi art. 74 alin.(1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul că copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Totodată, declară că la 20 august 2025, a trimis în adresa soțului ei o cerere prealabilă prin care a solicitat desfacerea căsătoria pe cale amiabilă la oficiul de stare civilă, însă nu s-a soldat cu succes această inițiativă, răspuns la aceasta nu a primit, scrisoarea restituindu-se cu mențiunea nereclamat.

Mai menționează că, a suportat cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în valoare de 700 lei la înaintarea prezentei cererii, din motiv că Pascari Nicolai nu a dat curs cererii prealabile trimise anterior, astfel solicită încasarea taxei de stat în mărime de 700 lei din contul pârâtului, or, suma data este considerabilă pentru ea şi nu îşi poate permite achitarea acesteia din sursele proprii.

Astfel, întemeindu-și acțiunea pe prevederile art. art. 37-38, 63, 74-76, 79 Codul familiei şi art. 94, 166-167 Codul de procedură civilă, reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Nicolai Pascari, stabilirea domiciliului copiilor minori Pascari *****, născut la ***** și Pascari *****, născută la ***** cu ea, încasarea de la Nicolai Pascari în folosul ei a pensiei pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 5000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat.

În ședința de judecată, reclamanta Vreronica Pascari, fiind legal citată în ședința de judecată nu s-au prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Totodată, interesele acesteia au fost reprezentate de către avocatul Eugeniu Hadîrcă.

Reprezentantul reclamantei, avocatul Eugeniu Hadîrcă în ședința de judecată a susținut cererea înaintată și a solicită desfacerea căsătoriei încheiate între Veronica Pascari și Nicolai Pascari, stabilirea domiciliului copiilor minori Pascari ***** şi Pascari ***** cu mama acestora Veronica Pascari, încasarea din contul pârâtului Nicoai Pascari în beneficiu lui Veronica Pascari a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori în mărime de 5000 lei lunar, pentru fiecare copil și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat, taxa de timbru în mărime de 700 lei și pentru citarea publică a pârâtului suma de 150 lei.

Pârâtul Nicolai Pascari fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivul neprezentări sale. Astfel, cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate a fost expediată pârâtului la adresa indicată în acțiune, cu aviz recomandat, adică prin unul din mijloacele de comunicare a actelor prevăzute la art.100 Cod de procedură civilă, (f.d.22).

Respectiv, în vederea desfășurării normale a procesului, instanța de judecată a dispus citarea publică a pârâtului prin aviz publicitar (f.d.57).

Conform art.108 alin.(1) Cod de procedură civilă, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut şi reclamantul dă asigurări că, deşi a făcut tot posibilul, nu a reuşit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Totodată, potrivit art. 108 alin. (5) din Codul de procedură civilă, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut, instanța va examina cauza după expirarea termenului de publicitate.

Astfel, luând în considerație normele de drept menționate și reieșind din faptul că instanța a întreprins măsuri de citare a pârâtului, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa pârâtului Nicolai Pascari.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la 10 noiembrie 2025, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și totodată a anexat avizul-concluzie, prin care au menționat că, se abțin de la formularea unei concluzii cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori, lăsând la discreția instanței de judecată luarea unei decizii, având în vedere că mama şi copiii locuiesc în municipiul Chişinău, însă autoritatea tutelară nu dispune de informații suplimentare cu privire la condițiile actuale de trai din acest domiciliu. Iar, din constatările efectuate, rezultă că NicolaiPascari lucrează ocazional și a declarat că este de acord ca minorii să rămână în grija mamei și ca domiciliul acestora să fie stabilit cu mamă.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău în ședința de judecată la fel nu s-a prezentat, însă la 22 decembrie 2025, prin intermediul Direcției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și totodată a depus avizul-concluzie prin care a considerat că mama Veronica Pascari dispune de condiții necesare pentru creștere, întreținerea, educația și instruirea copiilor săi Pascari *****, născut la ***** şi Pascari *****, născută la *****.

În temeiul art. 206 Cod procedură civilă, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa intervenienților accesorii Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău.

Aprecierea instanţei:

Audiind explicațiile participantului la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, reieșind din considerentele ce urmează.

Conform art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Cu referire la cerința privind desfacerea căsătoriei.

Conform art. 48 alin. (2) din Constituția RM, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația şi instruirea copiilor.

Conform art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi

material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanţa de judecată accentuează că, în condiţiile nerespectării acestor principii, soţii dispun de oportunitate desființării căsătoriei în temeiurile şi condiţiile statuate de Codul familiei, drept, care nu poate fi limitat sub nici o condiţie.

Conform art. 33 lit. a) Codul familiei, căsătoria încetează prin desfacerea căsătoriei (divorţ).

În temeiul cu art. 37 alin. (3) Codului familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile, iar conform alin. (4) al aceluiași articol, dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, reclamanta Veronica Pascari şi pârâtul Nicolai Pascari au încheiat căsătoria la *****, la Primăria Alexăndreni, raionul Sîngerei, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie nr. ***** și trecut în registrul actelor de stare civilă sub nr. ***** la *****.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că pe parcursul căsniciei relațiile matrimoniale dintre soți s-au înrăutățit, intervenind o răcire accentuată în relația acestora, fără a mai exista respectul reciproc ce constituie fundamentul unei casatorii, astfel că nu mai exista posibilitatea reluării relațiilor de familie.

Deci, instanța de judecată reține că legislația familială nu definește motivele pentru divorț, însă conform art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sânt imposibile.

Prin urmare, instanța consideră că conviețuirea părților în calitate de soți și păstrarea familiei acestora în continuare sunt imposibile, motiv pentru care desfacerea căsătoriei se impune ca o necesitate la caz, având în vedere că în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care ar face posibilă continuarea conviețuirii soților și păstrarea familiei. Or, căsătoria se întemeiază pe consimțirea liberă a soților, pe grija și afecțiune reciprocă, iar la caz, relațiile matrimoniale dintre soți au încetat definitiv, reclamantul exprimând neezitant și peremptoriu intenția necondiționată de a desface căsătoria, indicând că viața în comun a eșuat și fără îndoială, nu poate continua.

În aceste condiții este necesar de subliniat că, căsătoria este o uniune liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătorie

împotriva voinței sale. Or, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

La caz, nici una din părţi nu au solicitat acordarea termenului de împăcare, or, reclamanta a invocat în cererea de chemare în judecată că este inoportună menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, iar pârâtul fiind legal citat, nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată pentru a-și expune poziția.

Astfel, din considerentele menționate, ținând cont de motivele de divorț invocate, și reieșind din poziția fermă a reclamantei privind imposibilitatea de a convieţui împreună, instanţa de judecată ajunge la concluzia că buna convieţuire a soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, din care motive căsătoria încheiată la data de ***** la Primăria Alexăndreni, raionul Sîngerei între Nicolai Pascari și Veronica Pascari (*****), urmează a fi desfăcută, deoarece neadmiterea divorțului ar însemna îngrădirea libertății soților, întrucât fiecare din aceștia trebuie să aibă dreptul de a cere desfacerea căsătoriei a cărei continuare a devenit imposibilă pentru ei.

Potrivit cap. 2, pct. 2.2, subpunct 2.2.2 Anexa nr. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 în vigoare din 01.01.2024, pentru înregistrarea actelor de stare civilă, eliberarea documentelor de stare civilă (certificatelor, extraselor), precum și pentru emiterea certificatelor și extraselor de pe actele de stare civilă noi ca rezultat al modificării sau reconstituirii actelor de stare civilă: pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în baza hotărârii judecătorești sau a încheierii notarului se achită taxa de stat în sumă de 500% din unitatea convenţională.

Așadar, raportând norma vizată la speța dată, instanța de judecată va dispune încasarea cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la eliberarea certificatului de divorț a câte 500% din cota procentuală fixă în unităţi convenţionale, adică câte 125 (o sută douăzeci și cinci) lei fiecare.

Cu referire la cerința privind determinarea domiciliului copiilor minori.

Potrivit art. 18 alin.(1) a Convenţiei internaţionale cu privire la Drepturile copilului, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

În conformitate cu art. 27 alin.(1-2) din Convenție, statele părţi recunosc dreptul oricărui copil de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor şi oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare în vederea dezvoltării copilului.

În corespundere cu prevederile art. 29 alin.(1) din Convenție, statele părţi sunt de acord că educaţia copilului trebuie să urmărească: a) dezvoltarea plenară a

personalităţii, a vocaţiilor şi a aptitudinilor mentale şi fizice ale copilului; b) cultivarea respectului pentru drepturile omului şi libertăţile fundamentale, precum şi pentru principiile consacrate în Carta Naţiunilor Unite; c) educarea copilului în spiritul respectului faţă de părinţii săi, faţă de limba sa, de identitatea şi valorile sale culturale, faţă de valorile naţionale ale ţării în care acesta locuieşte, ale ţării de origine, precum şi faţă de civilizaţii diferite de a sa; d) pregătirea copilului să îşi asume responsabilităţile vieţii într-o societate liberă, într-un spirit de înţelegere, de pace, de toleranţă, de egalitate între sexe şi prietenie între toate popoarele şi grupurile etnice, naţionale şi religioase şi cu persoanele de origine autohtonă; e) educarea copilului în spiritul respectului faţă de mediul natural.

Conform art. 38 alin. (2) lit. d) Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copii minori după divorţ.

În temeiul, art. 51 alin.(2) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Alin. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Articolul 58 alin.(1) Codul familiei, prevede că, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.

Conform art. 60 Codul familiei, părinții sânt obligați să-și educe și să-și întrețină copii minori, părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Totodată, art. 63 alin. (1) și (2) din Codul familiei prevede că, în cazul când părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ținând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condițiile de trai etc.)

La soluţionarea acestor litigii instanţa ia în consideraţie posibilitatea reală a părintelui de a asigura educarea cuvenită a copilului, relaţiile dintre copil şi părinte şi ataşamentul copilului, la care persoane se află la educare, precum şi alte circumstanţe

care influenţează la crearea unor condiţii adecvate de dezvoltare şi educare a copilului de către părinte sau de persoanele care îl întreţin.

Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implimentarea lui - o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art. 3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform art. 9 alin.(1) al Convenţiei internaţionale pentru drepturile copilului, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

În această ordine de idei, instanţa desprinde că, criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicaţi copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului. O astfel de concluzie se degajă şi din jurisprudenţa CtEDO, care statuează că un echilibru just trebuie să fie păstrat între interesele copilului şi cele ale părintelui (Olsson versus Suedia, hotărârea din 27 noiembrie 1992; Johansen versus Norvegia, hotărârea din 7 august 1996; Neulinger şi Shuruk versus Elveţia, hotărârea din 6 iulie 2010).

În cadrul ședinței de judecată fost constatat faptul că, Nicolai Pascari și Veronica Pascari s-au aflat în relații de căsătorie, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. ***** (f.d.10).

Totodată instanța a reținut că, potrivit certificatului de naștere nr. *****din *****și nr. ***** din *****, părinții copiilor minori Pascari *****, născut la ***** și Pascari *****, născută la *****, sunt Nicolai Pascari și Veronica Pascari (f.d.12-13).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că, la momentul examinării litigiului, părțile locuiesc separat. Din probele administrate se constată că minorii Pascari ***** și Pascari ***** își au reședința împreună cu mama sa, Veronica Pascari care asigură îngrijirea, creșterea și educația copiilor.

Prevederile art. 73 Codul familiei, stabilesc că, la examinarea de către instanţa judecătorească a litigiilor privind educaţia copilului este obligatorie participarea autorităţii tutelare. Autoritatea tutelară este obligată să examineze condiţiile de trai ale

copilului şi ale persoanei care pretinde la educaţia copilului şi să prezinte instanţei judecătoreşti avizul respectiv.

Potrivit avizului–concluzie nr. 3162 din 10 noiembrie 2025 eliberat de Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei privind determinarea domiciliului copiilori minori Pascari ***** şi Pascari ***** s-a constatat că copiii locuiesc cu mama în municipiul Chişinău și autoritatea tutelară nu dispune de informații suplimentare cu privire la condițiile actuale de trai din acest domiciliu. Iar, din constatările efectuate, Nicolai Pascari lucrează ocazional și a declarat că este de acord ca minorii să rămână în grija mamei și ca domiciliul acestora să fie stabilit cu mamă. Respectiv, reieșind din cele indicate, autoritatea tutelară a lăsat la discreția instanței determinarea domiciliului copiilor minori (f.d.25-26).

Conform avizului– concluzie nr.852/25 din 22 decembrie 2025 privind determinarea domiciliului copiilor minori Pascari ***** şi Pascari ***** întocmit de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău s-a stabilit că, minorii domiciliază împreună cu mama în mun. Chișinău. În temeiul evaluării sociale s-a constatat că Veronica Pascari domiciliază în apartament privatizat, constituit din două odăi, bloc sanitar, bucătărie și antreu. Locuința fiind doată cu mobilier și electrocasnice necesare, de asemenea fiind conectată la toate rețelele și utilitățile indispensabile. Starea igienică sanitară corespunde normelor, sunt create condiții bune pentru creșterea și dezvoltarea copiilor minori. Autoritatea tutelară a considerat că mama Veronica Pascari dispune de condiții necesare pentru creștere, întreținerea, educația și instruirea copiilor săi Pascari *****, născut la ***** şi Pascari *****, născută la ***** (f.d.52-53).

În circumstanțele date, în interesul superior al copiilor și având în vedere vârsta fragedă a acestora cât și atașamentul copiilor față de mamă, reieșind din avizele – concluzie privind stabilirea domiciliului copiilor minori prezentat de autoritățile tutelare, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a stabili domiciliul copiilor minori Pascari *****, născut la ***** şi Pascari *****, născută la *****, cu mama, Veronica Pascari, care este în stare să asigure o educație bună, îngrijire şi un trai decent copiilor.

Cu privire la cerința privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, instanța relevă următoarele.

Potrivit art. 38 alin. (2) lit. b) Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soți privind plata pensiei de întreținere a copilului, instanța de judecată este obligată să determine care dintre părinți va plăti pensia de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia. Alin. (3) al aceluiași articol stipulează că dacă lipsește un contract de întreținere a copilului minor, și părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare.

În acest context, instanța consideră necesar de a menționa că principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Dispozițiile art. 3 alin. (1) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului statuează că în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Astfel, instanța de judecată soluționând problema încasării pensiei alimentare, are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Instanța reține că, potrivit prevederilor art. 74 din Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

În conformitate cu art.75 alin. (1) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Alin.(2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante. Alin.(3) În cazul în care unii copii rămîn cu un părinte, iar alţii – cu celălalt, pensia de întreţinere plătită în favoarea părintelui mai puţin asigurat se stabileşte într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76

Iar, potrivit art.76 al Codului familiei, (1) în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe

importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Totodată, instanța de judecată relevă și faptul că instanţele de judecată urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie, precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

La fel, instanța consideră oportun de a face referire și la Declarația drepturilor copilului din 1959 care statuează că: „Copilul se va bucura de o protecție specială și i se vor oferi facilități prin lege și prin alte mijloace menite să-i asigure o dezvoltare fizică, mentală, spirituală și socială normale, în condițiile libertății și demnității. În adoptarea legilor necesare realizării acestui scop se va avea în vedere interesul superior al copilului'".

O reglementare similară se regăsește și în art. 27 alin. (2) din Convenție, „părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului".

Astfel, reglementările menţionate arată că, conform legislaţiei, ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copilului minor și trebuie să depună maxim efort pentru a asigura copiilor săi un nivel de trai decent, care să garanteze respectarea nivelului minimului de existenţă pentru copii. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale revine ambilor părinţi, care indiferent de situaţiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice, de interesul superior al copilului, având în vedere că oricărui copil îi este recunoscut dreptul la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală şi socială, iar părinţilor care au în grija sa un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Reclamanta invocă că între părți nu a fost încheiat un contract privind plata pensiei de întreținere a copiilor minori, totodată menționează că pârâtul este plecat peste hotarele Republicii Moldova, respectiv nu este angajat în câmpul muncii, motiv din care a solicitat încasarea din contul pârâtului a pensiei pentru întreținerea copiilor minori Pascari *****, născut la ***** şi Pascari *****, născută la *****, în mărime de 5000 lei lunar, pentru fiecare, din data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copii.

La caz, instanța de judecată relevă faptul că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori, instanțele judecătorești vor ține cont şi de dispozițiile art.58 alin.(1) şi art.74 alin.(1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi şi obligaţii egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

În această ordine de idei, instanţa de judecată subliniază că, obligaţia de întreţinere a copilului comun revine ambilor părinţi, ori aceasta derivă nemijlocit din logica lucrurilor precum şi din conţinutul normelor legale precitate supra. Totuşi, obligaţia de întreţinere a unui minor nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli băneşti lunare. Această obligaţie generică (de întreţinere), pe lângă obligaţia de suportare a unor cheltuieli lunare, implică o sumedenie de alte obligaţii şi activităţi, care apar doar în procesul nemijlocit de îngrijire a unui minor şi care nu pot şi nu necesită a fi enumerate într-o hotărâre judecătorească. Indubitabil, aceste subobligaţii şi activităţi implică timp, efort fizic şi psihic. Dacă în timpul căsătoriei şi convieţuirii comune, aceste obligaţii pot fi repartizate echitabil între soţi, atunci în cazul desfacerii căsătoriei şi lipsei convieţuirii comune, aceste obligaţii revin soţului cu care copilul domiciliază după desfacerea căsătoriei.

În speța dată, instanța subliniază că suma solicitată de reclamantă nu este justificată în raport cu dovezile prezentate. De aceea, pentru a stabili o pensie de întreținere echitabilă, este esențial să se țină cont de veniturile ambilor părinți și de contribuția egală la întreținerea copiilor minori, asigurând astfel un echilibru just între nevoile copilului și capacitatea financiară a părinților.

În contextul prezent, instanța ia în considerare faptul că pârâtul Nicolai Pascari nu este angajat oficial în câmpul muncii și nici nu au fost prezentate careva date că ar avea un venit lunar stabil.

Deci, instanța reține că, în cazul stabilirii pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele judecătorești sunt ținute să analizeze în mod complex starea materială și familială a ambelor părți, precum și alte circumstanțe relevante ale cauzei. Printre acestea se numără veniturile obținute, existența altor persoane aflate în întreținerea părintelui debitor, capacitatea de muncă, dar și cheltuielile necesare pentru asigurarea unui trai decent copilului.

În acest sens, un reper important îl constituie informațiile oficiale eliberate de Biroul Național de Statistică privind valoarea minimului de existență stabilit pentru un copil, indicator care reflectă necesitățile minime obiective pentru asigurarea condițiilor de viață ale minorului.

Respectiv, reieșind din datele statistice actualizate cu privire la mărimea minimului de existența a copiilor în vârstă 7-17 ani în sate pentru semestru I anului 2025, se reține că aceasta constituie suma de 3 233,4 lei. Respectiv, această sumă nu poate fi apreciată ca o sumă maximă sau suficientă pentru evaluarea necesităților în vederea întreținerii unui copil minor de vârsta de la 7 până 17 ani, având în vedere că acestea reprezintă, conform art.2 din Legea nr.152 din 05.07.2012, mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităţilor principale, menţinerea sănătăţii şi pentru susţinerea viabilităţii omului. Însă aceasta nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă.

Mai mult, având în vedere că, minimul de existență pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani constituie suma de 3 233,4 lei. Raportat la principiul egalității drepturilor și obligațiilor părinților față de copii, rezultă că fiecare părinte este ținut să contribuie la întreținerea copilului în mod proporțional, ceea ce, ar echivala cu o contribuție minimă de 1 616,70 lei din partea fiecărui părinte.

Totuși, instanța subliniază că obligația de întreținere a copilului nu poate fi redusă exclusiv la nivelul minimului de existență, astfel cum este acesta reflectat în datele statistice oficiale. O asemenea abordare ar limita rolul obligațiilor părintești la simpla asigurare a necesităților, ignorând faptul că întreținerea copilului vizează nu doar satisfacerea nevoilor elementare de ordin material, ci și crearea condițiilor necesare pentru dezvoltarea deplină a copilului, atât sub aspect fizic, cât și educațional, cultural, social și spiritual.

În acest sens, instanța constată că interesul superior al copilului impune asigurarea unui nivel de trai care să permită copilului să beneficieze de condiții adecvate vârstei, de acces la educație, activități extra curriculare, servicii medicale corespunzătoare, precum și de un mediu de formare a personalității sale. Prin urmare, stabilirea cuantumului pensiei de întreținere trebuie să reflecte nu doar necesitățile minime obiective, ci și posibilitățile reale ale părinților, astfel încât copilul să poată beneficia de un nivel de viață comparabil cu cel al acestora.

De altfel, instanța reține că datele statistice furnizate de Biroul Național de Statistică au un caracter orientativ, servind instanței doar ca punct de reper în procesul de apreciere a cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

Prin urmare, având în vedere principiul interesului superior al copiilor, caracterul imperativ al obligației de întreținere și necesitatea asigurării unei contribuții constante și suficiente din partea ambilor părinți, instanța va considera justificată încasarea din contul pârâtului pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori.

Luând în considerație principiul că ambii părinți, au obligația de educare și întreținere a copilului, ținând cont de interesele superioare ale copilului, instanța consideră oportun a încasa de la Nicolai Pascari în beneficiul reclamantei Veronica Pascari, pensia pentru întreținerea copiilor minori Pascari ***** şi Pascari *****, în mărime de 2500 lei, lunar, pentru fiecare. Sumă pe care instanța o apreciază la momentul actual ca fiind suficientă și echitabilă în raport cu obligațiile ambilor părinți ținând cont de interesul primordial al copilului minor la o întreținere decentă.

În acest sens, urmează a fi menţionată şi jurisprudența CEDO care statuează că interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial (cererea nr.43123/10 cauza P.K. vs Polonia).

Conform art. 98 alin.(1) și (2) Codul familiei, persoana care are dreptul la întreţinere poate porni o acţiune privind încasarea pensiei de întreţinere, indiferent de termenul care a trecut de la momentul apariţiei dreptului respectiv, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Totodată instanța reține că în conformitate cu prevederile art. 99 alin.(1) din Codul familiei, pensia de întreținere în mărime fixă din salariu și/sau alte venituri, lunar, se va încasa de la data depunerii cererii.

Astfel, cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanță la 08 octombrie 2025, prin urmare se conchide că pensia de întreținere urmează a fi încasată de la data respectivă și până la atingerea majoratului de către copii minori.

Cu privire la cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În raport cu cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată denotă că, potrivit art.82 Cod procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod de procedură civilă, scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct.1 al anexei nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023.

Totodată, potrivit Anexei 2, pct.1.1.2 din Legea taxei de stat nr.213 din 31.07.2023, se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată reclamanții în acţiunile privind încasarea pensiei de întreţinere.

Articolul 87 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă, prevede că, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obigațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Având în susținere normele legale citate supra și reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța de judecată va încasa de la pârâtul Nicolai Pascari în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2349,97 lei, de a cărei plată reclamanta a fost scutită la depunerea acţiunii.

În conformitate cu art. 94 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Reclamanta Veronica Pascari la înaintarea acțiunii de rând cu pretențiile de bază a înaintat și cerere cu privire la încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat și pentru citarea publică.

La caz, la înaintarea prezentei cereri în instanța de judecată, reclamanta a achitat taxa de stat pentru pretenția cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea

domiciliului copiilor minori în mărime de 700 lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 03 octombrie 2025. (f.d.2).

Reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța va dispune încasarea din contul pârâtului Nicolai Pascari în beneficiul reclamantei Veronica Pascari a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în mărime de 700 lei și cheltuielile de citare publică în mărime de 150 lei.

Având în susținere dispozițiile legale sus menţionate, analizând toate probele în ansamblu, din punct de vedere al veridicităţii şi pertinenţei acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată înaintată de Veronica Pascari împotriva lui Nicolai Pascari, intervenient accesoriu, Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sîngerei și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului a sectorului Botanica mun. Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată.

Se desface căsătoria încheiată la 21.09.2013 între Nicolai Pascari și Veronica Pascari (numele până la căsătorie, *****) la primăria Alexăndreni, r-nul Sîngerei și trecută în Registrul de stare civilă sub nr. *****.

La eliberarea certificatului de divorț se încasează taxa de stat de la Nicolai Pascari și Veronica Pascari a câte 500% din cota procentuală fixă în unităţi convenţionale, adică câte 125 (o sută douăzeci și cinci) lei fiecare.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 zile de la rămânerea definitivă, se transmite la IP „Agenția Servicii Publice”.

Se determină domiciliul copiilor minori ***** Pascari, născut la *****, IDNP: ***** și ***** Pascari, născută la *****, IDNP: *****, cu mama Veronica Pascari, născută la *****, IDNP: *****.

Se încasează de la Nicolai Pascari, născut la *****, IDNP: *****, în beneficiul lui Veronica Pascari, născută la *****, IDNP: *****, pensie pentru întreținerea copiilor minori ***** Pascari, născut la *****, IDNP: ***** și ***** Pascari, născută la *****, IDNP: *****, în mărime de 2500 (două mii cinci sute) lei, lunar, pentru fiecare, începând cu 08 octombrie 2025 și până la atingerea majoratului de către copii.

Se încasează de la Nicolai Pascari, născut la *****, IDNP: *****, în beneficiul statului, taxa de stat de a cărei plată reclamanta a fost scutită, în mărime de 2349,97 (două mii trei sute patruzeci și nouă, 97) lei.

Se încasează de la Nicolai Pascari, născut la *****, IDNP: *****, în beneficiul lui Veronica Pascari, născută la *****, IDNP: *****, cheltuieli de judecată, pentru achitarea taxei de stat în sumă de 700 (șapte sute) lei și cheltuieli pentru citarea publică în mărime de 150 (una sută cincizeci) lei.

Conform alin. (1) art. 256 Cod de procedură civilă, în partea încasării pensiei de întreţinere, prezenta hotărâre urmează să fie supusă executării imediate.

Se stabilește un termen de 15 (cincisprezece) zile, de la pronunțarea prezentei hotărâri, de executare benevolă de către pârât a obligaţiei sale.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 (treizeci) zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Gheorghe CUGUT**